

[Jørgen Estrup]

derimod – og det tror jeg hr. Kofod-Svendsen er enig i – været i en ulykkelig situation, det er i høj grad derfor, de er kommet i fokus, og det er derfor, vi føler, at nu må der reageres.

Men for at vi kan forstå Kristeligt Folkepartis synspunkt, synes jeg også, hr. Kofod-Svendsen skylder os at forklare, hvordan Kristeligt Folkeparti mener at dette spørgsmål skal løses. De mennesker, vi taler om i dag, har været i denne frustrerende, ulykkelige situation i månedsviis, og vi har set, at justitsministeren ikke har været i stand til at løse sagen. Dette kunne fortsætte måneder endnu, og hvad har Kristeligt Folkeparti tænkt sig at gøre for at hjælpe disse mennesker?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

I de mange måneder, denne sag har stået på, er der især én ting, som har gjort meget indtryk på mig, og som det undrer mig at hr. Kofod-Svendsen helt forbigår. Det har glædet mig utrolig meget, at der er kommet stærke appeller fra præster og biskopper om at finde en løsning på problemerne, og især er jeg glad over, at min gamle lærer, nuværende biskop Ole Bertelsen i København, og min egen biskop i Roskilde, Bertil Wiberg, har udtalt sig så klart, som de har. Det glæder mig, at kirkens folk – hvis man må sige det på den måde – så klart markerer nogle holdninger i en vanskelig sag, som jo i øvrigt afføder stærk modstand i befolkningen. Det er ikke nemt for radikale folketingsmedlemmer at benytte offentlige transportmidler i disse dage.

Der har været behov for at løse en knude, der er nogle mennesker, der er kommet i klemme mellem paragraffer og myndigheder. Og da nu – og det synes jeg også må anerkendes – langt de fleste ordførere og justitsministeren har holdt en utrolig sober tone, vil jeg nøjes med at sige, at nogle måtte og skulle altså lade handling følge ord og tage initiativ til at løse denne sag. Derfor undrer det mig, at Kristeligt Folkeparti ikke vil støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg antydede ikke på nogen måde, at der foregik noget ulovligt. Jeg indledte med at nævne de forskellige henvendelser, jeg har fået fra

asylansøgere, som også er i den situation, at de har været udsat for en alt for langvarig sagsbehandling, og mit hovedsynspunkt var, at jeg mener, man her kommer til at udøve forskelsbehandling.

Der er også flere, der har henvendt sig til mig og sagt: Jamen kan du ikke prøve at give os en særlig begunstiggelse, kan du ikke tage kontakt til Flygtningenævnet? Sådanne henvendelser vil man helt naturligt få, når man har regelmæssig kontakt med asylansøgere, og jeg synes, at man i alle tilfælde må forsøge at udøve en så ligelig behandling som menneskeligt muligt. Det er det, der er hovedårsagen til min betænkelighed ved det radikale forslag, og jeg sluttede jo også med at opfordre ministeren til endnu en gang at se på de muligheder, som findes inden for gældende lov.

Henvendelse fra præster og biskopper gør selvfølgelig indtryk på mig ligesom henvendelse fra alle andre borgere i dette land, men der er adskillige andre, der har henvendt sig, og det er jo ikke alle, der har samme vurdering. Når der nu nævntes et par biskopper, er der andre, som har vurderet sagen lidt anderledes, og jeg tror, vi må erkende, at vi ser forskelligt på tingene – ikke i hovedspørgsmålet, men netop i metoden. Der er jo forskel på en opfordring til at finde en løsning – Kristeligt Folkeparti har også været med i en fælles henvendelse på et tidspunkt – og at gå et skridt videre med en specifik lovgivning. Jeg mener ikke, at denne specifikke lovgivning har fået den opbakning, som fru Marianne Jelved nævnte, den gik vel mere på den generelle holdning, som Kristeligt Folkeparti også deler.

Så skal jeg sige til slut til fru Marianne Jelved, at engagerer man sig i flygtningespørgsmål, får man både højst ubehagelige og skuffende henvendelser fra borgerne. Det kender jeg også selv til.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at talletiden kun er 2 minutter i en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er til hr. Kofod-Svendsen. Det er underligt, at når man taler om folkeafstemninger her i Folketinget, er det i hvert fald min opfattelse,